

C-106/24. sz. ügy**Az előzetes döntéshozatal iránti kérelemről a Bíróság eljárási szabályzata
98. cikkének (1) bekezdése alapján készített összefoglalás****A benyújtás napja:**

2024. február 8.

A kérdést előterjesztő bíróság:

Hof van Cassatie (semmitőszék, Belgium)

Az előzetes döntéshozatalra utaló határozat kelte:

2024. január 25.

Felperes:

OV

Alperes:

WEAREONE.WORLD BV

Az alapeljárás tárgya

Az alapeljárás tárgyát a Hollandiában lakóhellyel rendelkező felperes által egy belga társaság részére megbízás keretében létrehozott alkotásokon fennálló szerzői jogok állítólagos megsértése képezi. Többek között az a kérdés merül fel, hogy a holland vagy a belga jogot kell-e alkalmazni annak megállapításához, hogy kit illetnek meg a szerzői jogok.

Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgya és jogalapja

Az EUMSZ 267. cikk szerinti jelen előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyát a szerződéses kötelezettségekre alkalmazandó jogról szóló római egyezmény (a továbbiakban: Római Egyezmény) és a 2009 vége óta alkalmazandó, a szerződéses kötelezettségekre alkalmazandó jogról szóló, 2008. június 17-i 593/2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (a továbbiakban: „Róma I” rendelet) értelmében vett „szerződéses kötelezettségek” fogalma képezi. A kérdést előterjesztő bíróság arra keresi a választ, hogy az említett egyezmény és az említett rendelet alkalmazandó-e a megbízási szerződés teljesítése céljából

létrehozott művön fennálló szerzői jog jogosultjának meghatározására alkalmazandó jog meghatározására.

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

Úgy kell-e értelmezni a Római Egyezmény 1. cikkének (1) bekezdését és a „Róma I” rendelet 1. cikkének (1) bekezdését, hogy a „szerződéses kötelezettségek” fogalma alá tartozik a munka- vagy megbízási szerződésből eredő kötelezettség teljesítése céljából létrehozott művön fennálló szerzői jogi jogosultság kérdése, tehát az a kérdés, hogy ki az eredeti jogosult, valamint hogy átruházható-e ez a jog jogutódra, és ha igen, milyen mértékben?

A hivatkozott uniós jogi rendelkezések

A szerződéses kötelezettségekre alkalmazandó jogról szóló, 1980. június 19-én Rómában aláírásra megnyitott egyezmény (80/934/EGK) (HL 1980. L 266., 1. o.; magyar nyelven: HL 2005. C 169., 10. o.; kihirdette: a 2006. évi XXVIII. törvény)

A szerződéses kötelezettségekre alkalmazandó jogról szóló, 2008. június 17-i 593/2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (Róma I.) (HL 2008. L 177., 6. o.; helyesbítés: HL 2009. L 309., 87. o.)

A hivatkozott nemzeti jogszabályi rendelkezések

A belga jog

Wetboek van economisch recht (gazdasági törvénykönyv), a XI.165. cikk 2. §-a

Wet van 16 juli 2004 houdende het wetboek van internationaal privaatrecht (a nemzetközi magánjogi törvénykönyv bevezetéséről szóló, 2004. július 16-i törvény), 2. és 93. cikk

A holland jog

Auteurswet 1912 (a szerzői jogról szóló 1912. évi törvény), 8. cikk

A tényállás és az alapeljárás rövid bemutatása

- 1 Az alapügy Hollandiában lakóhellyel rendelkező felperese 2009-től kezdődően évente tervezett alkotásokat – például logókat, nagyszínpadokat és fesztiváldekorációt – az alperes, a többek között a *Tomorrowland* fesztivált is szervező belga társaság részére. A felperes ezt szóban kötött megbízási szerződések teljesítése céljából tette.

- 2 2017-ben az alperes az alkotásokon fennálló szerzői jogokkal kapcsolatos vitát követően megszüntette az együttműködést. E szerzői jogok vagyoni jogokból (többek között a mű felhasználásához és például az e célból történő többszörözéshez és a többszörözött példányok terjesztéséhez való jogból) és a szerző személyéhez fűződő jogokból (például a név feltüntetéséhez való jogból) állnak. A felperes a szerzői jogok mindkét fajtájának megsértése miatt 2 200 000 euró, illetve 225 000 euró összegű kártérítést követelt az Ondernemingsrechtbank Antwerpen (vállalkozási ügyek antwerpeni bírósága, Belgium) előtt.
- 3 Az Ondernemingsrechtbank Antwerpen (vállalkozási ügyek antwerpeni bírósága) a belga jog alapján megállapította, hogy az alkotásokon fennálló vagyoni jogok a belga jog szerint az alperesre szálltak át, és a felperes nem bizonyította, hogy a szerző személyéhez fűződő jogokkal rendelkezik.
- 4 A fellebbezési eljárásban a Hof van Beroep Antwerpen (antwerpeni fellebbviteli bíróság, Belgium) megállapította, hogy a szerzői jogok jogosultját a Római Egyezmény és a „Róma I” rendelet alapján kell meghatározni. A Római Egyezmény 4. cikkének (1) és (2) bekezdéséből, valamint a „Róma I” rendelet 4. cikke (1) bekezdésének b) pontjából az következik, hogy a holland jogot, konkrétan a (holland) Auteurswet (a szerzői jogról szóló törvény) 8. cikkét kell alkalmazni. E cikk szerint többek között az a társaság, amely „valamely művet tőle származóként tesz közzé”, e mű alkotójának minősül. E rendelkezés tehát a mű létrehozásától kezdve fennálló „fiktív alkotói minőséget” ír elő. Ez alapján az alperest az alkotások fiktív alkotójának kell tekinteni, és ezért az alperes rendelkezik az ezzel kapcsolatos vagyoni jogokkal. Ezenkívül a szerzői jogról szóló holland törvény említett 8. cikke azt is kizárja, hogy a felperes a szerző személyéhez fűződő jogokra hivatkozhat.
- 5 A felperes felülvizsgálati kérelmet terjesztett ezzel szemben a kérdést előterjesztő bíróság elé.

Az alapeljárásban részt vevő felek főbb érvei

- 6 A felperes hangsúlyozza, hogy lényegében mind a Római Egyezmény, mind a „Róma I” rendelet azt mondja ki, hogy e jogi aktusokat kell alkalmazni a „szerződéses kötelezettségekre” minden olyan helyzetben, amikor különböző országok jogai között kell választani. A felperes véleménye szerint azonban a szellemi tulajdonjogok keletkezésének módját, fennállását, jellegét, tartalmát, rendelkezésre állását, átruházhatóságát és megszűnését e jogok dologi jogi vonatkozásai, nem pedig az e jogok tekintetében keletkezett szerződéses kötelezettségek szabályozzák. E dologi jogi vonatkozások keretében a belga Wetboek van internationaal privaatrecht (nemzetközi magánjogi törvénykönyv, a továbbiakban: WIPR), nem pedig a Római Egyezmény, illetve a „Róma I” rendelet határozza meg az alkalmazandó jogot.
- 7 A felperes a WIPR 93. cikkének első bekezdésére hivatkozik, amely szerint a szellemi tulajdonjogokra annak az államnak a joga az irányadó, amelynek

területére a tulajdonjog oltalmát kérik. A felperes ezenkívül hivatkozik a WIPR 94. cikkének 1. §-ára. E rendelkezés szerint az e törvény alapján meghatározandó jog az irányadó a szellemi tulajdonjogok fennállása és e jogok jogosultjainak személye szempontjából. A felperes Belgiumban kérte szerzői jogainak védelmét (ahol e jogokat fesztiválokön használták), és véleménye szerint ezért a belga jogot kell alkalmazni. Mivel a Hof van Beroep (fellebbviteli bíróság) azt állapította meg, hogy a holland szerzői jogot kell alkalmazni, a felperes szerint az említett bíróság megsértette többek között a WIPR 93. cikkének első bekezdését és 94. cikkének 1. §-át.

- 8 A szerző személyéhez fűződő jogokat illetően a felperes különösen azzal érvel, hogy ezek a belga szerzői jog szerint nem ruházhatók át (a Wetboek van economisch recht [gazdasági törvénykönyv] XI.165. cikkének 2. §-a). A felperes ezért a szerző személyéhez fűződő elidegeníthetetlen jogot származtat a belga jogból. A Hof (fellebbviteli bíróság) ezért megsértette a vonatkozó belga jogot, amikor megállapította, hogy [a szerzői jogról szóló] holland [törvény] 8. cikke alapján nem illetik meg a szerző személyéhez fűződő jogok.

Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem indokolásának rövid bemutatása

- 9 A kérdést előterjesztő bíróság az Európai Unió Bíróságának a Római Egyezmény 1. cikkének (1) bekezdése és a „Róma I” rendelet 1. cikkének (1) bekezdése értelmében vett „szerződéses kötelezettségek” fogalmával kapcsolatos állandó ítélkezési gyakorlatára hivatkozik. Ezen ítélkezési gyakorlat szerint e fogalmat önálló módon, elsősorban a Római Egyezmény és a „Róma I” rendelet rendszerére és célkitűzésére figyelemmel kell értelmezni (2016. január 21-i Ergo Insurance ítélet, C-359/14 és C-475/14, EU:C:2016:40, 39. pont; lásd analógia útján: 2020. november 24-i Wikingerhof ítélet, C-59/19, EU:C:2020:950, 25. pont).
- 10 A Római Egyezmény rendszerét és célkitűzését illetően a kérdést előterjesztő bíróság hivatkozik M. Guiliano és P. Lagarde Római Egyezményről szóló jelentésére (HL 1980. C 282., 1. o.), amely a következőket fejt ki a Római Egyezmény 1. cikkének (1) bekezdésével kapcsolatban: „Először is, a dologi jogok és a szellemi tulajdonjogok területe természetesen nem tartozik e rendelkezések hatálya alá, mivel az egyezmény csak a szerződéses kötelezettségekre alkalmazandó jogra vonatkozik. Ezt a pontosítást kifejezetten tartalmazta az eredeti tervezet egyik cikke. A csoport azonban feleslegesnek tartotta ezt a pontosítást megismételni a jelen szövegben, annál is inkább, mivel ebben az esetben szükséges lett volna rámutatni a Közösség tagállamainak különböző jogrendszerei között fennálló különbségekre.”
- 11 A „Róma I” rendeletet illetően a kérdést előterjesztő bíróság hivatkozik a European Max-Planck Group for Conflict of Laws in Intellectual Property által az említett rendeletre vonatkozó javaslathoz fűzött 2007. január 4-i megjegyzésekre [Comments on the European Commission’s Proposal for a Regulation on the Law Applicable to Contractual Obligations („Rome I”) of December 15, 2005 and the

European Parliament Committee on Legal Affairs' Draft Report on the Proposal of August 22, 2006]. E megjegyzések szerint a magával a szellemi tulajdonjoggal kapcsolatos, de az e jogra vonatkozó szerződéssel szorosan összefüggő kérdésekre, mint például a jog átruházhatóságára, az átruházás vagy az engedély megadásának feltételeire, illetve arra a kérdésre, hogy az átruházásra vagy az engedélyre lehet-e hivatkozni harmadik személyekkel szemben, nem a szerződésre alkalmazandó jog, hanem annak az államnak a joga az irányadó, amelyre az oltalmat kérték.

- 12 E véleményekből az tűnik következni, hogy az a kérdés, hogy kit illet meg a megbízási szerződés keretében létrehozott művön fennálló szerzői jog, és hogy ez a jog átruházható-e, olyan dologi jogi kérdés, amely nem tartozik sem a Római Egyezmény, sem a „Róma I” rendelet tárgyi hatálya alá.
- 13 Különböző tagállamokban mindazonáltal vita zajlik ezen álláspontról. A jogi szakirodalomban olyan álláspont is megjelenik, amely szerint az eredeti jogosultat éppen a szerződés határozza meg az azon szerződéses kötelezettséghez fűződő szoros kapcsolat miatt, amelynek teljesítése céljából a művet tervezték. A jogosult személyének kérdése tehát ezen álláspont keretében a Római Egyezmény 1. cikkének (1) bekezdése és a „Róma I” rendelet 1. cikkének (1) bekezdése értelmében vett „szerződéses kötelezettség” fogalma alá tartozna. A kérdést előterjesztő bíróság véleménye szerint a Római Egyezmény 1. cikke (1) bekezdésének és a „Róma I” rendelet 1. cikke (1) bekezdésének értelmezése e vitára tekintettel nem olyan nyilvánvaló, hogy az eloszlathatna minden észszerű kétséget, és ezért előzetes döntéshozatalra terjeszti a kérdést.